

[Erling Olsen]

streredes med klare eksempler ved anden behandling. Det er også derfor, L 27 har ekspropriativ karakter.

Mellem anden og tredje behandling forsøgte SF og vi at fjerne de ekspropriative elementer i såvel den såkaldte Wilhjelmmodel som den såkaldte Dohrmannmodel. Det kan ske ved de ændringsforslag, der om lidt kommer til afstemning.

I Wilhjelmmodellen kan det ske ved at lade garantierne og fonden købe aktier til én og samme markedskurs. Det er teknisk umuligt, hed det fra Industriministeriets eksperter. Det kan vi ikke forstå. I det eksempel, vi havde fra andenbehandlingen, var garantikapitalen 600 mio. kr. og sparekassens reserver 1.800 mio. kr., i alt 2.400 mio. kr. Ved overgangen til aktieselskab svarede aktiernes indre værdi til kurs 400, mens markedsværdien sattes til kurs 300. Hvis såvel garantier som fond måtte give kurs 300 for aktierne, ville aktieselskabet få en nominel aktiekapital på 800 mio. kr., og aktieselskabets reserver ville blive på 1.600 mio. kr. Det er lige ud ad landevejen.

Dohrmannmodellen kan renses for det ekspropriative ved en bestemmelse om, at den bundne sparekasserreserve løbende skal forøges procentvis lige så meget, som der procentvis udloddes til aktionærerne. Noget sådant ville efter Industriministeriets og regeringspartiernes skøn gøre det sværere for aktieselskabet at sælge aktier, og det har de så sandelig ret i. Det vil blive meget vanskeligere for sparekasseaktieselskabet at afsætte sine aktier, hvis det ikke længere kan friste aktiekøberne med, at en dråbevis udlodning af den nuværende almennyttige reservekapital kommer oven i købet.

Og derved er vi ved sagens kerne: Regeringen og Fremskridtspartiet mener, at sparekasseaktieselskaberne skal kunne skaffe sig aktiekapital ved at give aktionærerne andel i udbyttet af sparekassernes gennem generationer opsamlede almennyttige reservekapital. Det ønsker vi ikke. Og derfor vil vi meget anbefale, at man stemmer for det ændringsforslag, som SF og vi har stillet.

Formanden:

På grund af ændringsforslagernes karakter er det nok umuligt ikke også at beskæftige sig med forslaget generelt, og derfor skal jeg tillade, at der i denne debat også inddrages mere generelle bemærkninger om forslaget som helhed.

Jette Thomsen (KF):

Det har jo været noget fantastisk at opleve, hvordan Socialdemokratiet gennem næsten et år har haft store problemer med dette lovforslag, der skal give sparekasserne adgang til at klare sig i konkurrencen med bankerne, for så nu her et kvarter i 12 at skabe tvivl om formen i lovforslaget og gøre utrolig meget ud af at forklare, at det er ekspropriering.

Jeg skal afholde mig fra at gøre mig klog på juraen, men jeg kan ikke lade være med at sige, at det er umuligt for mig at forstå, at noget, der er frivilligt, kan være ekspropriation. Jeg har naturligvis også lagt mærke til, at Danske Sparekassfunktionærers Landsforening nu er på banen og beder Socialdemokratiet stoppe den snak om ekspropriation, så de kan være trygge på og for deres arbejdspladser.

Vi stemmer derfor for ministerens forslag både til gavn for sparekasserne og med en god samvittighed.

Rahbæk Møller (SF):

Det er forbløffende, det, den borgerlige fløj her i Tinget nu agter at gøre. Der er stort flertal for at imødekomme sparekasseønsket om at lade sig omdanne til aktieselskab for bedre at kunne klare sig i konkurrencen, og fra vores side er det et helt forståeligt krav, men det burde også være et helt forståeligt krav, at de opsparrede midler og afkastet af dem ikke tilføres private.

Det krav har de borgerlige hidtil ikke været villige til at imødekomme. De har nu en sidste chance ved at stemme for S' og SF's ændringsforslag, men ifølge betænkningen vil de ikke gøre det, og så må vi konstatere, at der er et splittet Folketing, og at sparekasserne dermed efterlades i en utryk situation. Sparekasserne havde fortjent, at det var et bredt flertal her i Folketinget, der vedtog denne ændring.

Jens Peter Jensen (V):

I denne sag har der været lang vej til Tipperary. Vi kan ikke fra Venstres side stemme for det socialdemokratiske ændringsforslag, da vi ikke synes, det er rimeligt i denne sammenhæng.

Og så vil jeg benytte lejligheden til at ytre en beklagelse over den meddelelse, vi fik i dag om, at Tingets høje formand går af, og føje til, at det er en ejendommelig oplevelse, at samme dag Folketingets formand meddeler sin afgang og